

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 13 0 К 004719 20 Квлз
Бања Лука, 17.01.2022. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Горјане Попадић као предсједнице вијећа, Горане Микеш, Биљане Томић, Даворке Делић и Божане Вулић као чланова вијећа, уз учешће записничара Софије Рибичић, у кривичном предмету против осуђених М.П. и М.С., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске- Општи дио, одлучујући о захтјевима за заштиту законитости, које су поднијели бранилац осуђеног, М.П., адвокат Д.П. из Д. и браниоци осуђеног М.С., адвокати Заједничке адвокатске канцеларије Д.С. и А.Ч. из Б.Л., изјављеним против пресуда Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004719 19 К 2 од 24.02.2020. године и Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 004719 20 Кж 2 од 23.7.2020. године, у сједници вијећа одржаној дана 17.01.2022. године, донио је

П Р Е С У Д У

Захтјеви за заштиту законитости бранилаца осуђених М.П. и М.С. се одбијају, као неосновани.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Окружног суда у Добоју број 13 0 К 004719 19 К 2 од 24.02.2020. године, која је потврђена пресудом Врховног суда Републике Српске број 13 0 К 004719 20 Кж 2 од 23.7.2020. године, оглашени су кривим оптужени М.П. и М.С., због кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-Општи дио, и осуђени на казну затвора у трајању од по 1 (једне) године. На основу члана 99. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), оптужени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка, и то на име паушала у износу од по 150,00 КМ. На основу члана 108. став 3. ЗКП РС, породица оштећеног С.Б., са имовинскоправним захтјевом је упућена на парницу.

Против наведених пресуда, захтјеве за заштиту законитости (у даљем тексту: Захтјев), благовремено, су поднијели бранилац осуђеног М.П., адвокат Д.П. из Д. и браниоци осуђеног М.С., адвокати Заједничке адвокатске канцеларије Д.С. и А.Ч. из Б.Л.

Бранилац осуђеног М.П. је Захтјев поднио због повреде Кривичног закона, с приједлогом да се Захтјев уважи, укину првостепена и другостепена пресуда и предмет врати на поновно суђење.

Браниоци осуђеног М.С. су Захтјев поднијели због повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1 тачка г) ЗКП РС и повреде Кривичног закона, с приједлогом да се Захтјев уважи, преиначи другостепена пресуда и исти ослободи од оптужбе или укину обе нижестепене пресуде и предмет врати на поновно суђење.

У одговору на Захтјеве, републички јавни тужилац Бранко Митровић је, у односу на Захтјев браниоца осуђеног М.П., под бројем Т15 0 КТЗ 0006123 20 2 од 05.11.2020. године, предложио да се исти одбаци, као недопуштен, јер је оптуженом постављен бранилац, адвокат Д.П. из Д. по службеној дужности рјешењем првостепеног суда од 17.11.2017. године, па, обзиром на изречену казну затвора, у смислу члана 53. став 4. ЗКП РС, право на браниоца оптужени има до правоснажности пресуде. У поднеску под бројем Т15 0 КТЗ 0006123 20 од 04.9.2020. године, тужилац је предложио да се Захтјев бранилаца осуђеног М.С., у дијелу који се односи на тврдње о повреди права на одбрану, одбаци, као недозвољен, јер те приговоре одбрана није износила у жалби, док је, у преосталом дијелу који се односи на тврдње о повреди Кривичног закона, предложено да се Захтјев одбије, као неоснован.

Приликом одлучивања о Захтјевима, овај суд се, у смислу одредбе члана 354. став 1. ЗКП РС, ограничио само на испитивање оних повреда закона на које се позвао подносилац сваког од захтјева појединачно, те је одлучено као у изреци ове пресуде из следећих разлога:

У смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, Захтјев се може поднијети против правоснажне пресуде само у случајевима повреде Кривичног закона, те повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, која се манифестује у повреди права на одбрану, а уз ограничења прописана у ставу 2. и 3. истог законског прописа.

У конкретном случају, жалба браниоца оптуженог М.С., против првостепене пресуде, није изјављена због повреде права на одбрану, као битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. тачка г) ЗКП РС, у ком правцу су и разлози другостепене пресуде овог суда од 23.7.2020. године (страна 2. пасус б), тако да у овом дијелу, у смислу одредбе члана 350. став 2. тачка б) ЗКП РС, нису испуњени услови за подношење Захтјева, као ванредног правног лијека. Осим тога, исказ оштећеног С.Б. из истраге, који је прочитан на главном претресу у смислу одредбе члана 288. став 2. ЗКП РС, није једини доказ на којем је заснована првостепена пресуда, како то произилази из образложења те пресуде, те пресуде другостепеног суда.

У оквиру тврдњи о повреди Кривичног закона, са аспекта постојања битних елемената предметног кривичног дјела, аргументима из Захтјева се оспорава својство цивилног лица оштећеног С.Б., тврдњом да је оштећени посједовао муницију и био активиста СДА.

Цијенећи суштину изнесених аргумената из Захтјева (који су били предмет оцјене у жалбеном поступку), несумњиво произилази да се оспорава правилност чињеничне основе побијане пресуде и тиме правилност закључка о кривици осуђеног М.С., што представља ревизију утврђеног чињеничног стања, по ком основу се, у смислу одредбе члана 350. став 1. ЗКП РС, овај ванредни правни лијек, не може поднијети.

Повреду Кривичног закона, бранилац осуђеног М.П., адвокат Д.П. из Добоја (достављена пуномоћ дана 30.12.2020. године), налази у томе што се у радњама оптуженог стичу битна обиљежја „другог“ кривичног дјела, а то су, по ставу Захтјева кривично дјело изнуђивања исказа из члана 53. став 2. и кривично дјело злостављања у вршењу службе из члана 54. КЗ РС-Посебни дио.

Међутим, изнесене тврдње из Захтјева о повреди Кривичног закона, нису основане, јер чињенични опис радњи из изреке првостепене пресуде садржи све субјективне и објективне елементе бића кривичног дјела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. у вези са чланом 22. Кривичног закона Републике Српске-Ошшти дио, за које дјело је оглашен кривим. Ради тога је, и у односу на правну квалификацију дјела, супротно тврдњама из Захтјева, правилно примјењен Кривични закон.

Из наведених разлога, те примјеном одредбе члана 355. ЗКП РС, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Софија Рибих

Предсједница вијећа
Горјана Попадић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић